

[Qvist Hansen.]

national konference, og håber, at der i hvert tilfælde for danske skibes vedkommende kan blive sat en effektiv bremse for det oliesvineri, der finder sted. Hvis man kan nå så langt, at man også kan få de søfartsnationer, der ikke ser så stramt på disse dele som den danske, til at deltage i dette internationale samarbejde og derved slippe for dette svineri, ville meget være nået.

Jeg har stillet forskellige spørgsmål og rettet kritik mod det fremsatte lovforslag, og jeg vil tro, det bliver nødvendigt, at vi i et udvalg får lejlighed til at drøfte de nærmere enkeltheder med den højtærede minister.

Heilesen: Jeg er indforstået med, at den lovgivning, der her behandles, er af international karakter, og at Danmarks indflydelse derpå er stærkt begrænset.

De ændringer, lovforslaget tilsigter, må ses som en ajourføring, idet den internationale konvention af 1954 om foranstaltninger mod olieforurening blev ændret i 1962. De nye bestemmelser i lovforslaget må bedømmes som ændringer i den rigtige retning, når det gælder det store og vanskelige problem at standse olieforureningen på havet. Med lovforslagets vedtagelse inddrages også de små tankskibe under lovens bestemmelser, og endelig betyder ændringen totalt forbud mod olieudtømmning i Vesterhavet og Østersøen.

Efter min vurdering af lovforslaget løser de foreslåede ordninger slet ikke vort hjemlige problem på dette område, nemlig at få standset al olieforurening, der rammer vore kyster og strande, og tillige at forebygge den langsommelige og pinefulde død, olieforureningen påfører titusindvis af vore havfugle.

Skulle man foretage en nøgterrn vurdering af de forhold, lovforslaget ikke omfatter, bliver der det tilbage, at det stadig er tilladt på visse havområder at udtømme spildolie. Sådanne olieforekomster vil af vind og strøm blive ført rundt og før eller senere lande ved kyster et eller andet sted i verden og skabe den forurening, som er så velkendt og generende. Denne olieforurening af kyster og strande forsvinder aldrig af sig selv under vejrligets påvirkning; den kan kun fjernes ad kemisk vej, og

derfor gælder det om, at alle kræfter lægges i for at standse den ødelæggende virkning, olieforureningen har. Det er en meget langsommeligt virkende lovgivning, vi her står over for. Hvis jeg har forstået lovforslaget rigtigt, kan den bemyndigelse, der gives til handelsministeren, ikke sættes i kraft, før 12 måneder efter at konventionens ændringer er tiltrådt af to tredjedele af de kontraherende regeringer, der er tilsluttet konventionen. Det vil med andre ord sige, at det meget alvorlige, ødelæggende og uoverskuelige problem, som olieforureningen er, får lov til fortsat at eksistere.

Jeg vil gerne udtale ønsket om, at vi får lovforslaget i udvalg, så vi får lejlighed til at drøfte og få oplyst, hvilke muligheder der eventuelt måtte være for at komme videre med denne lovgivning.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Baagø: Jeg vil straks sige, at det konservative folkeparti med glæde vil støtte gennemførelsen af det lovforslag, vi her behandler.

Efter den malende skildring, socialdemokratiets ærede ordfører gav, finder jeg ikke anledning til at skabe mere baggrund for loven. Jeg tror, alle vil forstå, hvor nødvendigt og vigtigt det er, at vi har denne lovgivning, og jeg hilser med stor glæde den udvidelse, der nu finder sted i fortsættelse af den internationale konference, der har været afholdt i London.

Der er navnlig én ting, synes jeg, som vi i Danmark må glæde os over, nemlig at man har vedtaget totalt forbud mod olieudtømmning i såvel Nordsøen som Østersøen. Det er imidlertid rigtigt, som det allerede er sagt, at én ting er at have en lov, der er nogenlunde dækkende, noget helt andet er at få denne lovs regler gennemført i praksis.

I denne forbindelse har jeg et par spørgsmål til den højtærede handelsminister, et par spørgsmål, der blot skal tjene til at skaffe oplysning om ting, som jeg tror mange ville være glade for at få noget at vide om: hvilke danske havne har fået indrettet tilstrækkelige anlæg til modtagelse af olie-rester, siden loven blev vedtaget i 1956? Jeg vil også meget gerne spørge: har danske myndigheder, de myndigheder, som nu har